

Антон Купріянов з «Міжнародного центру наук майбутнього»:

#6 от 19.05.2020

Добрий день, мене звать Антон Купріянов. У 2017 я закінчив кафедру «Інженерна електрофізика» (ІЕФ), навчався за напрямом «Нетрадиційні джерела енергії». Зараз мешкаю у Китаї у місті Чанчунь (це північний регіон країни, Чанчунь розташований неподалік міст Харбін та Владивосток). Тут я навчаюсь у Дзиліньському університеті (Jilin University) та займаюсь науковою діяльністю в «Міжнародному центрі наук майбутнього» (International Center of Future Science «ICFS»).

До кола моїх наукових інтересів входить вивчення повністю діелектричних штучних матеріалів (All-dielectric metamaterials) (одним із варіантів їх застосування є вдосконалення сонячних батарей, що можливо завдяки «безвідбиваючим» властивостям таких структур), чисельне моделювання в програмах «COMSOL», «ANSYS HFSS», а також виготовлення зразків і проведення експериментів у діапазоні НВЧ.

Зізнаюсь, раніше я не міг навіть уявити, що буду публікуватися в американських та європейських журналах, брати участь у конференціях. За мого студентського життя насилу розумів потребу в поглибленому вивченні креслення, ТОЕ і математичної фізики. Проте в Китаї я бачу: люди, що гарно знають ці предмети, голодними сидіти не будуть. Наприклад, в Китаї існує наукова програма «Тисяча вчених». І багато вчених з усього світу зараз працюють за цією програмою в місцевих університетах, немало й українців. Зокрема, за цією програмою у Дзиліньському університеті працює харківський вчений Володимир Туз (співробітник Радіоастрономічного інституту НАН України). Зараз він — мій науковий керівник, у котрого за три роки співпраці я багато чому навчився: програмувати, робити чисельні розрахунки та моделювати оптичні структури, працювати з «LaTeX» документами та ін. Він також допомагає мені з написанням статей англійською мовою. Я маю вже вісім публікацій у співавторстві (роботи можна знайти в Google scholar за прізвищем Kurprianov A.S.). Упевнений: це стало можливим завдяки знанням та навичкам, отриманим на нашій кафедрі, яка надала мені фундаментальні знання з фізики, математики та інженерної справи; закордонним зв'язкам кафедри ІЕФ НТУ «ХПІ» та знайомству в Китаї з харківським вченим, зацікавленим у роботі зі студентами з України.

Висловлюю глибоку вдячність викладачам кафедри: Валерію Рудакову, Олегові Резинкіну, Олександрю Бондаренку, Валентині Марценюк, Надії Веселовій, Валерію Михайлову, Олегові Коновалову, Олександрю Борцову, Миколі Бойку, Олександрю Долбіну та всім викладачам НТУ «ХПІ» за їх титанічну працю. А також моєму нинішньому науковому керівникові Володимирові Тузу. До речі, я не єдиний випускник нашої кафедри, хто потрапив до Китаю. Нас тут вже п'ятеро: Денис Бутенко, Мар'ян Чуфаров, Олександр Сіренко та Іван Калюжний. І це без врахування хлопців із ФТ факультету.

Якщо це читає абітурієнт, розглядаючи НТУ «ХПІ» та кафедру ІЕФ, як місце для отримання вищої освіти, то от що тобі, майбутній студенте, треба знати. Тут ти отримаєш якісну вищу освіту, що цінується не тільки в Україні, а й за кордоном. Отримати бюджетне місце не дуже

важко, але не варто розслаблятися, тому що можна «вилетіти» після першої ж сесії. В ХПІ можна вчитися та отримувати стипендію не «викидаючи» грошей на сесію, у порівнянні з іншими вузами тут цінуються знання та старанність. Я, як іногородній студент (полтавець), оцінив гуртожиток, який надається студентам, адже орендувати квартиру в Харкові недешево. Крім кафедральних предметів є ще й відмінне спортивне виховання (я відвідував секцію пінг-понгу і зараз у Китаї я можу скласти здорову конкуренцію за тенісним столом місцевим хлопцям).

Серед предметів до вивчення я рекомендую приділити особливу увагу математиці, фізиці (і всьому, що з нею пов'язане), електротехніці та англійській мові.

На знімку: зустріч у Дзилінському університеті з харків'янином Юрієм Ківшаром (в центрі), який зараз керує центром нелінійної фізики інженерно-фізичного факультету Австралійського національного університету. Четвертий зліва — Антон Купріянов.